

XVII. kötet

Budapest, 1902. márczius 30-án.

13. szám.

Barátnők közt

I. leány. Tanár nagybátyámtól születésem napjára mindig egy könyvet kapok.

II. leány. Akkor már nagyon szép könyvtárad lehet! — jegyzi meg barátnéja nem minden maliczia nélkül.

Csipős nyelv.

- A. Miért jár Eulália kisasszony mindig feketében?
 B. A férjét gyászolja.
 A. Dejszen tudtommal sohsem is volt férjnél!
 B. Nos, épen azért gyászol!

A félreismeret «Talpra magyar»!

Egy híres városban egy izraelita honpolgár szavalja a «Talpra magyar»-t. Egy cselédleány is hallgatja, a kit otthon kérdőre vontak a hosszas kimaradásért.

- Hol voltál oly sokáig?
 — Kérem alásan, a piacon sok ember volt, hát én is néztem.
 — És mit láttál ott?
 — Hát a zsidók esküdtek, hogy többet nem rabolnak!

Előrelátó.

A Hosenslicz Régit elvette dr. Hinterstich, egy fiatal kezdő orvos. Esküvő után a fiatal pár a nagy vendégsereggel vig lakomához ült.

Möni Mandl. (a ki tele szájjal eszik a kóser ételekből). Te Gansbrust, ez o töltött libomell olejon kemény és rossz, hodj biztoson beteg leszek tüle!

Gansbrust. Oz egész vendégség ponoszkodjo, hodj elrontották oz üvé jomrukot. De ozt spekulációból csinálto o menyosszony opjo.

Möni Mandl. Hodj-hodj?

Gansbrust. Előkésziti oz üvé vejének o pádzienseket!

A nőgyűlölő.

Nőgyűlölő volt és aszkéta,
Mehalt elhagyva, egyedül,
S úgy érezé, hogy ridegsége
Halála után megenyhül.
Mint hideg kő, oly érzéketlen,
Miként a hó, oly hideg volt;
S most? — mintha lelke melegednék,
Mióta teste hideg, holt.

Már fönn lebeg a föllegekben.
Alatta a nagy mindenség;
Fölötte kéklő magasságban,
A csillagos, a tiszta ég.
És egyre szállott magasabbra,
Maga sem tudta tán, miért? —
Mig átallátszó, könnyű lelke
A menynek kapujához ért.

Kimondhatatlan magasságban
Fénylett fölötte égi bolt;
De a kerítés — szűrő tövis,
S a kapu — hétszer zárva volt.
Kopogtatott. — Szent Péter hangja
Kérdi belől: «Ki az? — mi az?»
S ő úgy felelt: «Egy földi lélek,
Keresztény, tiszta és igaz!»

«Azt bárki mondhatja magáról!
Halljam, mit tettél oda lenn?
Mert a jótettnek tág mezője
Oly tarkabarka! — végtelen! —
Hadd hallom, mi jót cselekedtél?
S ha igen, — van-e rá tanud? —
Az ember ezredévek óta
Igazat szólni nem tanult.»

«Tanum? — az nincs; mert jó barátom
Nem volt; sem édes gyermekem,
Sem nőm, sem senkim a világon!
De épen az az érdemem!
A szenvedélyt, a bűnt magamhoz
Soha közel sem engedém!
Istennek éltem! — és magamnak.
Elhagyott voltam és szegény.

Aszkéta voltam. — Nem szerettem
Sem szőke, sem szép barna nőt,
Mert Éva volt a bűn szerzője!
S én megvetém, — lenéztem őt!
Csábitott szemmel és ajakkal,
Mint őt csábitá a kigyó;
De én czellámba menekültem,
Mert tudtam, nem lesz abból semmi jó!

Magamban éltem, elhagyatva;
Nem környezett a szeretet,
Szerelmet, férfigyöngeséget
Szivem már korán elvetett.
A sziv? — költői képzelődés,
És semmi más, mint húsdarab.
Vadállat, melyet fogva tartunk.
Ha kiszabadul, megharap.

Nem én! — ő volt az észnek rabja!
Békóba vertem ifian,
És jobban éltem, mint a többi,
Kinek szerelmes szive van!»
«Szived? . . . az öreg kapus, Péter
Ah, milyen búsan szónokolt! —
Szived? — te szegény szerencsétlen!
Hiszen neked szived se volt!

Nem sárból, nemes, kész anyagból
Teremtette az Isten Őt,
Az édes-bájos földi angyalt,
A remekművet, — a szép nőt!
És megteremté, hogy urának
Társa, vigasza legyen Ő!
A földi gyönyör eszményképe,
Az odaadó, a hű nő.

S a férfi élte haldoklás csak,
Mely százszor rosszabb mint halál,
Ha életútján illő párra,
Ha méltó nőre nem talál.
S te megvetéd az Úr csodáját,
A paradicsom gyermekét,
Az Úr legnagyobb ajándékát,
A természet szent remekét!

És van-e szebb és kedvesebb is,
Mint a viruló rózsaaág?
Van-e szebb, jobb, boldogabb is,
Mint a viruló ifjuság?
Te boldogtalan! — a jó Istent
Megloptad — saját magadat!
Mert nem tudod, mi van a csókban,
Mit édes női ajak ad.

Bármit tevél, minden hiába!
— Szent Péter szigorún beszél, —
Mert megvetvén a nő szerelmét,
Az Isten ellen vétkezel.
Távozz! — és szállj le a pokolba!
Hogy éltél, soha el se mondd,
Te aszkéta, nőgyűlölő te,
Kötözni való vén bolond!»

Ő soha.

— Mondd csak, kedves barátom, összevesztél te már a feleségeddel?

— Oh, de hányszor! Hát te?

— Én, barátom, igaz lelkemre, hogy soha, soha, egyetlenegyszer sem; de annál többször ő velem.

Szó szerint.

Lébele (az ágyban feleségéhez, a ki a mellette levő ágyban fekszik). Szálikám!

Száli (dühösen rá förmed). Mit okorsz?

Lébele. Tiszteltet o Náczi Flohtanz!

Száli. Jól von! (A másik oldalára fordul).

Lébele (ismét felkölti). Száli!

Száli. Mit okorsz már megint?

Lébele. Tiszteltet o Náczi Flohtanz!

Száli. Jól von, már edjszer hollottom!

Lébele. De ű tégedet ezerszer hagyott tisztelni?

Csipős nyelv.

— De hát nagysád nem használ semmi kúrát, hogy kissé lesoványodjék?

— Ments Isten! Inkább irigyeljenek az emberek, mintsem hogy sajnáljanak!

Felénk férj.

Egy állatszelistő hárpia felesége elől az oroslán ketreczébe menekült, a hová a felesége nem merte követni.

— Ennyiből áll a te bátorságod, — rikácsolt tehetetlen dühében az asszony, seprűvel fölfegyverkezve, — igazán gyáva vagy!

Csak a mennyi kell.

A viczerektor jóvoltából sok jó estét csaptak a szemináriumban kosztoló központi papok, persze a jó boruk is Credoba került. Az ott töltött jó esték híre a püspök füleihez jutott. Meg is szólítja egyszer a viczerektort:

— Úgy hallom, hogy papjaim nagyon jól kosztolnak a szemináriumban!

— Hála Istennek, nem panaszkodnak, méltóságos uram!

— De, hogy jó bor is kerül az asztalra!

— Természetesen, hiszen azért is fizetnek a koszt-pénzben.

— Igen, de kelleténél többet is isznak!

— A világért se, méltóságos uram, mindig mértékkel isznak s a kelleténél többet egyik sem iszik.

— No akkor jó, — nyugodott meg benne a püspök, — ha mértékkel isznak s a kelleténél többet nem.

Hogy aztán az a mérték a pohár volt, mely annyiszor fordult, a hányszor kinek-kinek kellett és senkibe se kellett erővel önteni a bort, az is bizonyos.

Szatirikus.

Egy vidéki hangversenyen egy érett korban lévő, de annál kevesebb hanganyaggal bíró hölgy elénekli a «Ne nyulj hozzám» című dalt zongorakiséret mellett:

Oh, ne kívánd a hervadásom,
Kicsiny bimbó vagyok csupán;
Oh, szánd meg az én ifjuságom:
Ne nyulj hozzám, ne nyulj hozzám!

Az első padosorban ülők egyike hirtelen nagy mérgesen fölkel s szomszédjához így szól:

— Ki kell mennem, ezt tovább nem hallgathatom!
— Ugyan miért?

— Hivatásomnál fogva királyi büntetőtörvényszéki bíró vagyok s ennyi kézzelfogható hazugságot nem hagyhatnék büntetlenül!

Gonosz nyelv.

A. Hogyan kezdjem a levelet?

B. Még azt sem tudod? Ird: «Igen tisztelt uram!»

A. De hogy szólítsam igen tiszteltnek, mikor a legnagyobb gazember!

B. Igazad van. Akkor hát szólítsd egyszerűen: «Kolléga ur-nak»!

Ki evett belőle először?

Az apácza-zárda elemi iskolájának első osztályában az apácza tanítónéni elmesélte, hogy az első emberpár hogyan esett bűnbe, aztán hogy a kigyó csábító szavára Éva megkivánta az almát. Leszakított egyet és evett belőle, azután Ádámot is megkínálta vele. A vizsgán, a melyen díszes és

előkelő közönség jelent meg, a városi plébános az első emberpár édeni történetéről kérdezte a kis Juliskát:

Plébános. Miért üzték ki az első emberpárt a paradicsomból?

Juliska. Mert ettek a tiltott fának a gyümölcséből.

Plébános. És ki evett belőle először?

Juliska. A nagyságos főnöknő. Tudniillik a főnöknő neve történetesen Mater Éva volt.

Ősmagyar név.

Irma. De milyen szép magyar neve van az Elza vőlegényének!

Irma. Igazán? és hogy hívják?

Irma. Ungar.

A bálban.

Egy éltesebb, de kissé dölyfös kisasszonyt egy jogászyerek kér fel tánczra.

— Én *gyermekkel* nem tánczolok, — kosarazta ki a kisasszony.

— Bocsánatot kérek, nagysád, — vágja vissza a jogászyerek, — nem tudtam, hogy áldott állapotban van!

Megint jó madár.

Stigliez volt a neve az öreg városi kántornak. Jó ember, csak egy gyengéje volt, hogy ő is előregedett, hát nyugdíjba tették s helyére pályázatot hirdettek. A próbaorgonálás és éneklés után a pályázók közül Sóljom Ferenczet választották meg. A választás után egy társaságban érdeklődve kérdi valaki az ott lévő egyik egyháztanácsostól:

— No, hát meg van választva az új kántor?

— Igen.

— Aztán jó ember?

— A bizonyítványai azt mondják.

— És mi a neve?

— Sóljom.

— No hát akkor ez is jó madár, — mondja nyugodtan a többiek nagy nevetése között.

Az utcán.

Aszfaltbetyár. Nagysád, hány órákor szabad meglátogatnom?

Hölgy. A mikor nem vagyok otthon.

A vőlegény a diványon alva találja menyasszonyát s megcsókolja. A leány föl-
ébred és a vőlegény újabb kísérletével elárulja csók-
rablását.

— Bocsáss meg, — mentegetőzik a vőlegény, — oly nagy volt a kísértés, hogy nem állhattam ellen s egy csókot raboltam!

— Hazudsz! — kiáltott a leány, — mert felébredésemig hatot számláltam!

Torna dal.

Hatan vagyunk mi
Derék legények,
Nem magyar ifjak,
De nem is vének.
Elvünk a torna,
Vigan mozogva —
Bár némelyünknel
Dombos a has,
Ámde kedélyünk
Soh'sem avas.

Megerzi kardunk
A kire vágunk,
Mienk a czél is,
Bele találunk.
Húzni, emelni,
Versenyre kelni
És kutyagolni
— Bármilyen út —
Minálunk jobban
Senki se tud.

Bajtársi hűség
Mi erős várunk,
Nagyobb a czélunk,
Mint társaságunk.
A honfibánat
Koldulni járhat,

Erős magyar kar
Kell minekünk,
Hatan versenyre
Ezért kelünk.

S hogyha a rónát,
Hegyet bejárva,
Vagyunk az Isten
Nagy templomába',
Vigan, ujjongva
Dal tör ajkunkra —
Legyen akár tél,
Akár tavasz:
A mi lelkünknek
Imája az!

Haan Béla.

Örökös jegyesek.

— És mikor tartják esküvőjüket?

— Soha!

— Hogyan soha?

— A leány nem megy hozzá, mert a vőlegénynek sok az adósága; a vőlegény pedig nem fizetheti ki az adósait, mert a leány addig nem megy hozzá. Így aztán soha sem lehetnek egymáséi!

Mi a telegráf?

— Anyjuk, — kérdi a gazda a feleségétől, — hát igaz, hogy a telegráf olyan valami, hogy a mit rajta mondanak, megtudja az egész világ?

— Igaz hát!

— Most hát tudom, miért mondta a szomszéd a fiának, hogy el ne mondja, a mit tőle hallott, az anyám előtt, mert az telegráf s megtudja az egész világ!

A husvéti tojás.

Szarvas úr eltávozik hazulról, előbb azonban óva inti feleségét, hogy kimélje magát.

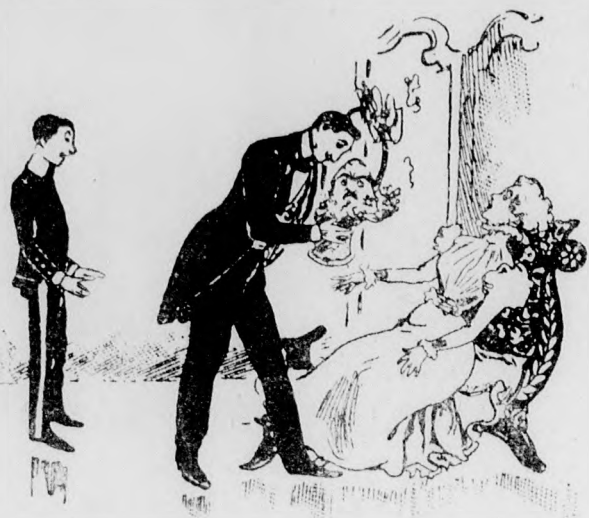
Ezalatt unokaöcsese, Kálmán, pompás virágkosarat rendel, a melybe egy husvéti tojást tétet.

A virágárusnő fia, a ki ügyes torzképrajzoló, azt gondolja, hogy rá festi Szarvas urat a tojásra, a mi kétségtelenül kellemes meglepetést fog szerezni.

Délben az unokaöcs beállit a virágárusnő fiával a szép asszonyhoz, hogy boldog ünnepet kívánjon s átadja a virágkosarat.

A szép asszony elájul, midőn a virágkosárban megpillantja férje fejét.

Régen látta.

— Megtekintette már nagyságos asszonyom a pompás képkiállitást? — Valóban remek, mesteri képeket hordtak most össze.

— Ó én nem is nézem meg; sokkal szebb képeket láttam én már — ezelőtt 20 évvel.

Tiszteljétek...

Tiszteljétek a nő könyűjét,
Oh, a szivünknek drága az,
Ha öröm szülte, boldogságunk,
Mely bánatunkban is vigasz.

Tiszteljétek a nő könyűjét,
Ha bocsánatért esdekel,
Vagy szíve titkos érzeményit,
A szerelmet árulja el.

Törüljétek le orcájáról,
Ha szenvedését hirdeti,
Tiszteljétek a nő könyűjét,
De — kötve higyjétek neki!

Árkosi Ödön.

Titulus kocsiosztály szerint.

Kalauz (egy utashoz, a ki közvetlenül a vonat indulása előtt az első osztályu kocsik előtt botorkál). *Méltóztassék uraságodnak* felszállni, a vonat mindjárt indul.

Utas. Nem az első osztályra váltottam jegyet.

Kalauz. Akkor *tessék az úrnak* a másodikra felszállni, ott áll valamivel hátrább.

Utas. Harmadik osztályu jegyem van.

Kalauz. Akkor *lóduljon* a legvégére! Ott állnak a harmadik osztályu kocsik!

Loyális kapus.

A régi világban tudvalevőleg a városok körül voltak kerítve s kapukon lehetett bejutni, a melyek éjjel zárva voltak. Egy főherczeg, egy alkalommal másodmagával künn rekedt. Egy jókedvű német volt a kapus, a ki az éjjeli unalom ellen kancsó számra bellebbezte az őrszobában a sört s közbe szépen harmonikázott. Véletlenül jókor kezdte a fogyasztást. Amint dörömbölnek a kapun, kimegy; de a kulcslyukat nehezen találja. Nagysokára bejutnak a künnrekedtek s a gyufafénynél ijedten ismeri föl az egyikben a főherczeget, mire süvegét hirtelen földre dobja s a nyakában lógó harmonikán esze nélkül kezdi játszani a Gotterhaltét.

Müértő bírálat.

Apa, (a Szalonban). De mit ábrázol ez a kép, édes fiam?
Festő. Tengeri vihart a vörös tengeren.
Apa. Te lóvá akarsz tenni, hiszen még egy vörös hullámot se látok!

Paraszt számítás.

Szuszogó Barnabás balhanagyfalusi földmives levelet írt egy fővárosi bankházhoz melyben, egy 48-as számú osztálysorsjegyet kért utánvét mellett. A bankház kérését azonnal teljesítve, a 48973 számú sorsjegyet küldte el a rendelőnek. Fortuna istennő kedveskedett Szuszogó uramnak, a ki sorsjegyével megütötte a főnyereményt. Szuszogó uram az örömhír kézhez vétele után azonnal befogott kocsijába és felrándult Budapestre nye-

reményét felveendő. A pénztárnál nyomban kifizették a nagy összeget, azonban a pénztárnok meg nem állhatta, hogy Szuszogó uramat meg ne kérdezze, vajjon hogyan jutott eszébe a szerencseszám?

Szuszogó. Hát az úgy volt, jó uram! Este a Riska tehenem megborjadzott és három borja lett. Hát ez összesen három. A feleségem is szült három fiugyermeket, hát ez is összesen három. Három meg három az hat; *hatszor hat* pedig összesen: *negyvennyolcz!*

Praktikus apa.

Honka. Eddig mindig azt mondtad, hogy esküvőtök megtartását apád csak őszkor engedi meg, s most azt hallom mégis, hogy már a jövő héten meglesz . . .

Menyasszony. Igazad van; de tegnap azt mondtam apának, hogy akkor még egy új nyári toilettére lesz szükségem, mire ő azonnal beleegyezett.

Nem kell.

Manczika. Igaz, mamuskám, hogy a gólya néni most Afrikában van?

Mama. Igaz; télen mindig a feketék országába költözik, mert ott ilyenkor jó meleg van.

Manczika. Mamuskám, akkor ne rendelj most nála kis testvérkét!

Mama. Miért, te kis bohó?

Manczika (elpityeredve). Mert nekem nem kell kis szercesentestvérke! Csupa korom lennék tőle mindig.

Tenger.

Küzdök viharral,
Bősz hullámokon,
Mélységes tenger
Az én bánatom.

Tenger, a melynek,
Nem tudom, hogyan,
Apálya nincsen,
Csak — dagálya van.

Árkosi Ödön.

Alapos mentség.

— Krónikás adoma. —

Pikó Döme és Török Peti kurucz hadnagyok együtt szolgáltak Károlyi Sándor huszárezredében.

Vitéz, de erőszakos és czivakodó természetű katona volt a két jó barát; egyéb ellenfél hiányában bele kötöttek volna az ördögbe is. Pósalaki János debreczeni polgárral se nagyon rokonszenveztek, sőt a mikor szerét ejthették, isten igazában eldöngették. Szegény Pósalaki először csak eltűrte a dolgot, de a második esetben már följelentette őket. Panaszos folyamodásában ekkép beszéli el az esetet:

Minapi utamban néhány kompánia huszárral találkoztam. Félre akartam az útból fordulni, a mint azonban Pikó Döme meglátott, rögtön oda ugratott hozzám és megkérdezte tőlem, hogy hol lakom?

— Debreczenben, — feleltem én, — mire ő rám rivallt:

— Vesd le a mentédet; fázik a hadnagyársam: add neki!

Én már készültem a mentét levetni, midőn Török Péter leugrován lováról, szekerehez jött és éktelen szitkok között kérdé tőlem:

— Tudod-e, hogy a minap a cigányoknál (tudniillik városon kívül) ittam?

— Nem tudom, — mondtam neki.

— Ha nem tudod, hát majd én emlékeztetni foglak reá, — felelte ő és felugrott szekere-re. Aztán elkezdett czudarul agyabugyálni: pléh hüvelyü pallosával verte fejemet, kezemet, miközben bal karomat ketté törte. Majd fejszét találván szekere-men, Pikó Döme folytonos biztatása mellett újból úgy eltagolt, mint valami barmot. Mikor aztán teljesen kifáradt a veresben, e szavakkal szállt le a szekérről:

— Ne adtatok volna nekem semmit, csak bocsátottatok volna be a városba! Már akkor megmondtam, hogy megtanítom, a ki kezembe akad közületek.

Én még mindig menteni akarván magamat, mondtam:

— Nem én tettem és nem is önkényt történt, hanem a generális parancsolta, hogy a városba senkit be ne bocsássanak.

Erre Pikó Döme jött fel a szekérre és balkezeivel megragadván nyakravalómat és szakállamat, jobb kezével arczon öklözött, mondván:

— Ha birátok itt volna, ezt követném rajta.

Hogy meddig tartott volna ez a «solennis militaris executio» rajtam, ha Nyiri kapitány uram közbe nem lép és Pikó Dömét a szekérről le nem parancsolja, — bizony magam sem tudom.

Szegény Pósalakit, mint panasolta, mindennél jobban bántotta az, hogy a kvalifikálhatatlan eset már másodszer és az egész kurucz had szeme láttára esett meg rajta.

A vizsgálat megindult és a hatalmaskodó hadnagyokat kérdőre vonták.

— Mi indította kegyelmeteket arra, hogy ezzel az emberséges polgárral oly rutul bánjanak? — kérdezte tőlük az auditor.

Azok himeltek-hámoltak, mig végre Pikó Döme így felelt:

— Hát kérem, olyan kövér, puha arcza és háta volt, hogy akaratlanul is kedve jött az embernek, hogy — kissé megtapogassa.

Ez a nem egészen őszinte mentség azonban valami nagyon nem hathatta meg a birákat, mert mindkettőjüket elítélték és csak Bercsényi Miklós főgenerális közbenjárása mentette meg őket a börtöntől.

Meglepetés.

Manapság már hinni senki
És semminek nem lehet!
Kalandokba már az ember
Bátran bele nem mehet.

Betyárokodom — az aszfalton:
Szent Habakuk! oh nagy ég!
Ez aztán a tündéradta
Mesebeli jelenség!

Ez aztán a sikkes nőcske!
S mily fidélis! mily honett!
Királynői pámaternét,
Milyen karcsú s mily molett!

Mintha nem is földön járna,
A mint lengve tova lejt;
S milyen izlés! mily divatos
Szeccsessziós toilett!

És a sűrű fátyol alatt
Fekete gyémánt szemek,
Aranyözön — hajhullámok!
Visszafelé is remek!

Hozzá lépek: Drága angyal,
Kisztihand! — mein Compliment!
S következő pillanatban
Már a fátyol föllebbent.

Meglebbenté s fölemelte
Egy keztyús parányi kéz,
S két villámló karbankulus
Bátran a szemembe néz.

Bámulattól néma lettem . . .
De ő fennen szónokolt:
«Csirkefogó! Aszfaltbetyár!»
Jaj! a Stanczi néni volt.

Bor-Bál.

Felhívás előfizetésre.

Kérjük olvasóinkat, a kiknek előfizetésük e hó végén lejár, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ÁRA:

áprilistől június végeig --- 4 korona
 áprilistől szeptember végeig --- 8 korona
 áprilistől december végeig --- 12 korona.

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 8—8 koronáért rendelhetnek meg. *Az Urambátyám Kiadóhivatala.*

Nagybánya, D. A factum mellékes, földolog, hogy az ötlet csattanós és új legyen; már pedig ez nem mindegyikről mondható. — Lovász-Patona, G. Az első kettőt figyelemre méltatjuk, a harmadikban azonban agyoncsépett ötletet variál. — Budapest, H. F. Köszönet a talpraesett adalékokért. — Budapest, Sz. Z. Humoros versek helyett most meg szerelmi dalokkal kedveskedik, a mik ép úgy nem valók lapunkba, mint a szezonversek. — Tréfa. Kettőt asszentáltunk közülük, a többi végelgyöngülésben szenved. — Aga. Egyiket a másik után. — Budapest, H. K. Egyik jobb a másiknál. — Debreczen, K. Kissé nyersegek; de egy kis fésülés után közölhetők lesznek. — Eger, Sz. A halottak elsiratása nem a mi feladatunk.

Magyar királyi államvasutak.

A gyorsvonat feltételes megállása Dunakeszi-Alag állomáson.

A Budapest, ny. p. udvarról 7 óra 30 perczkor induló és Dunakeszi-Alag állomásra reggel 7 óra 46 perczkor érkező 1406. sz. gyorsvonat, a téli menetrend hátralévő tartamára, azaz bezárólag f. évi április hó 30-ig az utóbbi állomáson utasoknak leszállása végett feltételesan meg fog állani. Budapest, 1902. márcz. 25. *Az igazgatóság.*

4386/902. sz. Pályázati hirdetmény.

A Valkány állomásunkon megüresedő pályaudvari vendéglő bérletére ezennel nyilvános pályázat hirdettetik. A

bérlet fenti vendéglőre nézve 1902. évi szept. hó 1-ével veszi kezdetét és tart ezen időponttól számított három éven át, vagyis 1905. évi aug. hó 31-éig. Bérletnek a következő helyiségek bocsátatnak rendelkezésére: 1 konyha, 1 szoba, 1 mosókonyha, 1 pincze, 3 pinczehelyiség, 2 padlásszoba, 1 jégverem, az I/II-od osztályu étterem. Az üzem czéljaira átengedtetik még a III-ad oszt. ét- és váróterem. Az egy koronás bélyeggel ellátott és külön «Ajánlat a m. k. államvasutak föntkiirt Valkány állomása pályaudvarán levő vendéglő üzletre» felirattal ellátott lepecsételt borítékba zárt, nemkülönb. kellő okmányokkal felszerelt ajánlatok 1901. évi április hó 9-én déli 12 óráig az alulírt üzletvezetőség általános osztályfőnökénél (üzletvezetőségi palota, I. emelet, 21. sz. ajtó) vagy személyesen, vagy kir. posta útján benyújtandók. Bánatpénz fejében a bérletre 200, azaz kétszáz korona készpénzben vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban, a szegedi üzletvezetőség gyűjtőpénztárához 1902. évi április hó 8-án déli 12 óráig vagy személyesen vagy kir. posta útján beküldendő. Az értékpapirok a bpesti vagy bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett 14 napnál nem régiebb, a névértéket meg nem haladó napiárfolyam csak 90% szerinti értékben számíttatnak. Készpénzben letett összeg után kamat nem fizettetik. Az ajánlatban a letétel megtörténte megemlített ugyan, de a letétről nyert elismervény nem csatolandó. A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek a nevezett üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (I. emelet, 12. sz.) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják. A fentebbi feltételektől eltérő, vagy a kitűzött határidőn túl beérkezett ajánlatok, továbbá olyan ajánlatok, melyek táviratilag tételnek s végül olyanok, melyekre nézve az előirt bánatpénz le nem tétellett, figyelembe vétetni nem fognak. Az ajánlatok között a választás szabadon, a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Szeged, 1901. február hóban. *Az üzletvezetőség.*

Az érmelléki első szőlőoltvány-telep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid, az uradalmak és gazdaközönség figyelmét felhívja a szokványminőségű szőlőoltványaira, óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény előkerítésére. A telepvezetőség árjegyzéket kívánatra küld ingyen és bérmentve.

Első Leánykiházasítási Egylet m. sz. Márczius 25-én tartotta XXXIX. rendes közgyűlését a tagok élénk részvétele mellett ezen intézet, melynek fokozatos emelkedése évről-évre észlelhető. A mint a fontosabb mérlegtételekből és a jelentésből kitűnik, az 1901-ik kezelési év, daczára az általánosan uralkodó kedvezőtlen gazdasági viszonyoknak, úgy tekintettel a tagok gyarapodására, valamint pénzügyi tekintetben eredményesnek mutatkozik. Új beiratkozás volt 13,359 jutalékrész, Nászjutalék fejében kifizetett: 630,265.21 K. A díjtartalék 1.568,981 koronával növeltetett és immár 6.939,367.79 koronára rug. A mérleg 7.874,335.14 K vagyónállományt állapít meg. A jelentés és mérleg helyesléssel tudomásul vétetett és Krisztinkovics Béla és dr. Braun Fülöp ügyvéd urak indítványára az igazgatóságnak köszönet és elismerés szavaztatott.

x Vérgyógyítás (Hemopatia). Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföld jobb köreiből általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és bőrbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapesten, V., Váczi-körut 18. sz.* alatt egy, ezen czélra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezettnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtisztéknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tüzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek.** Ezer csemete elég 200 méterre. — **Ára 6 frt.** Nagy mulasztást követ el mindenki kinek örökös áthatlan kerítésre van szüksége, ha nem ezt alkalmazza, szikes, köves, homok, agyag-, nedves talajban is egyenlően tenyészik. Azért is terjedt úgy el, hogy alig van az országnak oly része, hol nagyban ne szaporítanák.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu **főárjegyzék ingyen és bérmentve** küldetük minden rendelési kötelezettség nélkül. **Az árjegyzésen** kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, puszván, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll **kik rendelni semmit nem akarnak**, mert bennük számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím: **«Érmelléki első szőlőoltványtelep» Nagy-Kágya, u. p. Székelyhíd.**

Biztos hatású szer

hörghurut (szamárköhögés), gégefő- és bronchial-katarrhus ellen a Bayer-féle

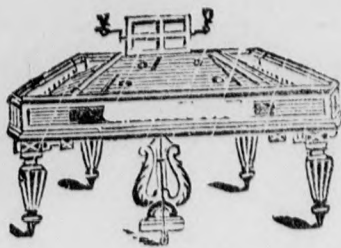
Contratussin.

Egy eredeti palack 1 korona 40 fillér.

Kapható minden gyógyszerárban és a készítőnél

Vörös-kereszt gyógyszerárban

Budapest, VI., Andrassy-ut 84.

Ne vegyen senki hangszeret, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld

Budapestről, Király-utca 44/U.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legfiniszbű égyes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital, kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Hirdetések felvételnek a hirdető hivatalban, Budapest, IV., Szervita-tér 8. szám.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŐ ÓRAÜZLETÉ

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
ES ÉS KIR. KIZA RÓLAGOSAN SZAB. KRONOMETER. ÉS MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRAKNAK 8TB. 8TB.

ÓRAK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLASSAL
KÉSZPÉNZÉRT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

ÁRJEGYZÉK 2000ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

WALLA JÓZSEF,

mozaik és csementáru gyára
BUDAPEST, Rottenbiller-utca 13. szám.

Granit-Terazzo
Betonirozások
Medenczék
Csatornázások
Szökőkutak

Jászolok
Fayence falburkolati lapok
Aszfalttető és elszigetelő lemezek

Keramit-lap
Mozaik lap a la Mettlachi
Márvány-Mozaik lap
Czement-lap
Menyezet nádszövet

Tüzálló (chamotte) téglá
Portland csement
Román csement
Teracotta áruk.

